

V magisterské práci se věnuji recepci slovenského hraného filmu v českých periodikách od roku 1948, kdy na Slovensku začíná pravidelná výroba hraných filmů, do roku 1969, kdy se v důsledku společenských změn po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy celé období historicky uzavírá. V českém prostředí se totiž často udržovala představa, že československý film je vlastně film český. Práce sleduje, jak byl tento přístup k československému filmu vnímán českou filmovou kritikou. Cílem práce je odhalit a objasnit, kdy a jakým způsobem začala česká filmová publicistika vnímat rozdíly v československé kinematografii a zároveň začala poukazovat na samostatnou identitu kinematografie slovenské stejně tak jako slovenského hraného filmu v českém tisku. Práce dále zkoumá, jakým způsobem byl hodnocen slovenský hraný film českou filmovou kritikou v českých odborných filmových periodikách, filmových časopisech a denním tisku. První část práce je věnována česko-slovenským vztahům v rámci nově vznikajícího slovenského hraného filmu. Druhá část rozebírá komplikovaný přístup české filmové kritiky v článcích o slovenském hraném filmu pod výrazným vlivem mocenského aparátu mezi roky 1948 - 1960. Třetí část se věnuje reflexi tématu SNP a nástupem tzv. slovenské nové vlny, která se odehrála ve dvou etapách mezi roky 1960 - 1969.